

Διάλεξαν τη Θεσσαλονίκη των 50.000 θυμάτων του Ολοκαυτώματος να εκφράσουν τον «προοδευτικό» πρωτογονισμό τους οι εκπρόσωποι της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εκδοτών Βιβλιοχαρτοπωλών (ΠΟΕΒ) με τη συμπαράσταση του Συλλόγου Βιβλιοπωλών Εκδοτών Αθηνών. Και ματαίωσαν με τρόπο τραμπούκικο τη συζήτηση στο Ισραηλινό περίπτερο στο πλαίσιο της 21ης Διεθνούς Έκθεσης Βιβλίου Θεσσαλονίκης. Η συζήτηση είχε θέμα «Μεταβαλλόμενα τοπία της εβραϊκής λογοτεχνίας». Αφορούσε «τη νέα γενιά των Ισραηλινών λογοτεχνών, τη σύγχρονη θεματογραφία της, τις συνέχειες και ασυνέχειες με την εμβληματική γενιά του 1960».

Θα συζητούσαν ο κριτικός λογοτεχνίας Οντέντ Βολκστάιν και η μεταφράστρια Χρυσούλα Παπαδοπούλου, με συντονιστή τον Γρηγόρη Μπέκο. Δεν πρόκειται για αρρωστημένη δυσανεξία στην αντίθετη άποψη, δεν πρόκειται για βίαια πλήγματα στην ελευθερία του λόγου και της γνώμης. Δεν πρόκειται για συνήθη φήμιση διά της άσκησης βίας από κάποιους αφιονισμένους «ιδεολόγους». Πρόκειται για αποκάλυπτο αντισημιτισμό με πρόσχημα τον πόλεμο και τη βία στην Γάζα και μάλιστα από ανθρώπους που υποτίθεται ότι προωθούν το βιβλίο ως σύμβολο της ίδιας της ανθρώπινης υπόστασης – ενώ πρόκειται για ανθρώπους-του-τυπωμένου-χαρτιού (όχι του βιβλίου). Στόχος τους, να εμποδίσουν την ενημέρωση και τη συζήτηση για τη νέα γενιά Εβραίων συγγραφέων σε σχέση με τους παλαιότερους (αναφέρω στην τύχη μερικά ονόματα): Νταβίντ Γκρόσμαν, Ααρών Σαμπετάι, Γεουντά Αμιχάι, Ισαάκ Μπάσεβιτς Σίνγκερ, Άμος Οζ, Αβραάμ Γεοσούα, Ααρών Άπελφελντ, Σμούελ Γιόζεφ Άγκνον,... Όχι, ακόμη δεν πρότεινε η ΠΟΕΒ να τυπώνεται στα εξώφυλλα των βιβλίων τους μια κίτρινη κορδέλα για να ξέρουμε πως είναι όργανα ενός «κράτους δολοφόνου»;

Οι φιλοχασαίτες της ΠΟΕΒ εξέδωσαν **προειδοποιητική ανακοίνωση**, στην οποία ανέφεραν ότι δεν θα επιτρέψουν τη διεξαγωγή της εκδήλωσης που οργάνωσαν οι «εκπρόσωποι αυτής της δολοφονικής κυβέρνησης», καταλήγοντας στην «δημοκρατική» απειλή: «Η ντροπιαστική εκδήλωση της πρεσβείας του Ισραήλ δεν πρέπει και δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί». Η προπαγανδιστική ταχυδακτυλουργία που χρησιμοποιήθηκε είναι: ισραηλινός κριτικός = προπαγανδιστής του Νετανιάχου. Αφού ανακοίνωσαν επανειλημμένως και επίσημα τις προθέσεις τους, εισέβαλαν **ανενόχλητοι**, με παλαιστινιακές σημαίες και καφίγιες, στον χώρο της εκδήλωσης και την ματαίωσαν. Εν συνεχεία εξέδωσαν νέο ανακοινωθέν: «Συνάδελφοι τα καταφέραμε. Συλλογικά, εκδότες, βιβλιοπώλες, εργαζόμενοι στον χώρο του βιβλίου, φοιτητές, επισκέπτες της έκθεσης. Ο χώρος της εκδήλωσης κατακλύστηκε από κόσμο που φώναζε ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ. Η εκδήλωση που διοργάνωνε η ισραηλινή πρεσβεία στην ΔΕΘ ΜΑΤΑΙΩΘΗΚΕ».

Και όλα αυτά συνέβησαν στη Θεσσαλονίκη, μια πόλη-σύμβολο της ναζιστικής θηριωδίας.

Οι οργανωτές ούτε που διανοήθηκαν να φωνάξουν την Αστυνομία. Υπεύθυνος για τη διοργάνωση της φετινής έκθεσης ήταν ο αφειδώς πολυπράγμων αλλά ακωλύτως σιωπών στην παρούσα περίπτωση πρόεδρος του Ελληνικού Ιδρύματος Βιβλίου και Πολιτισμού (ΕΛΙΒΙΠ), **Νίκος Μπακουνάκης**. Όχι μόνο δεν προστάτευσε την εκδήλωση, **ενώ είχε προαναγγελλθεί η εισβολή** των τραμπούκων, αλλά δεν θεώρησε ότι ήταν χρέος του να εκδώσει τουλάχιστον μια ανακοίνωση καταδίκης – έστω και «για τα μάτια». Ούτε ότι θα φροντίσει να διεξαχθεί η εκδήλωση την επόμενη ημέρα με την προστασία των Αρχών. Αντιθέτως, ερωτήθηκε από δημοσιογράφους για το «συμβάν» («παρέμβαση» στη γλώσσα των Ρουβικώνων), εποίησε τη μουγκή νήσσα (όχι σαν εκείνες του Καπιτωλίου) ευσχήμως, περιοριζόμενος στις γνωστές, και τελικά ανόητες, συσκοτιστικές κοινοτοπίες, με κορυφαία την υποκριτική πομφόλυγα ότι η έκθεση είναι μια «πλατφόρμα ελευθερίας για τη διακίνηση των ιδεών». (Να εννοούσε άραγε των ιδεών των τραμπούκων;). Και επιφυλάχθηκε ότι «το Ίδρυμα θα τοποθετηθεί αργότερα με πληρέστερο τρόπο» – όταν προφανώς προφυλάξει τα νώτα του. Επίσης, στο Δελτίο Τύπου της ΕΛΙΒΙΠ και στον συνοπτικό απολογισμό της Έκθεσης, ακολουθείται η ίδια κουτοπόνηρη τακτική: να απαντάς γενικώς σε όλους, να ικανοποιείς τους πάντες και να μη λες τίποτε ουσιαστικό. Είναι η γλώσσα μιας εθισμένης γραφειοκρατίας που δολοφονεί την αλήθεια και ενδιαφέρεται μόνο για τη διατήρηση των προνομίων της. Ιδού τι έγραψαν: «Σχετικά με τη διαμαρτυρία που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα του Σαββάτου στο χώρο της ΔΕΘ με αποτέλεσμα τη ματαίωση εκδήλωσης που είχε διοργανώσει η πρεσβεία του Ισραήλ στην Ελλάδα με καλεσμένο τον κριτικό λογοτεχνίας Oded Wolkstein και με θέμα “Μεταβαλλόμενα τοπία της εβραϊκής λογοτεχνίας”: Η θέση αρχής του ΕΛΙΒΙΠ είναι ότι οι διεθνείς εκθέσεις βιβλίου αποτελούν πλατφόρμες ελευθερίας, ανταλλαγής ιδεών και διαλόγου, καθώς και πολιτιστικές γέφυρες για τη δημοκρατία και την πολυφωνία. Εκδηλώσεις που προάγουν τη λογοτεχνία και τη γλώσσα κάθε χώρας πρέπει να έχουν θέση σε μια έκθεση βιβλίου. Συμπερίληψη για μια έκθεση βιβλίου δεν σημαίνει ματαίωση, δεν σημαίνει αποκλεισμούς». Μόνο που και η –προαναγγελλείσα– ματαίωση και ο αποκλεισμός **συνέβησαν** και οι περί ων ο λόγος κύριοι δεν έκαναν τίποτε για να μη συμβούν. Ούτε αισθάνθηκαν την ανάγκη να καταδικάσουν, ή να χρησιμοποιήσουν τα «εργαλεία» που έχει ο ΕΛΙΒΙΠ: ότι στην επόμενη 22η Έκθεση επιβάλλεται ο αποκλεισμός των εκδοτών και φορέων που διέπραξαν την εισβολή.

Το περίεργο είναι ότι την εν λόγω βάρβαρη εισβολή δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να αποδοκιμάσουν οι συνδιοργανωτές της Έκθεσης και συγκεκριμένα: η ΔΕΘ Hellexpo και ο Δήμος Θεσσαλονίκης. Επίσης, οι κανονικοί εκδότες δεν ζήτησαν ακόμη την παραίτηση των ακραίων του ΔΣ της ΠΟΕΒ. Σαν να επρόκειτο για ένα απολύτως φυσιολογικό συμβάν, φυσιολογικών δραστών...

Τέλος, και κυρίως, το Υπουργείο Πολιτισμού δεν ζήτησε συγγνώμη για τα εξωφρενικά συμβάντα από τον πρέσβη του Ισραήλ. Ούτε προχώρησε στην άμεση εκδίωξη του περί ού ο λόγος.

Σχετικά ερωτήματα απηύθυνε η Athens Review of Books στην Υπουργό Πολιτισμού, στον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης, στον Πρόεδρο και στον Διευθύνοντα Σύμβουλο της ΔΕΘ Hellexpo. Θα επανέλθουμε.

ΥΓ. 1 Η αφανής ΠΟΕΒ δεν έχει site ούτε δηλώνει τα μέλη του ΔΣ της. Τα ζητήσαμε επισήμως αποστέλλοντας μέιλ, γιατί δεν απαντούσε ούτε το τηλέφωνο που έχουν στο facebook. Τελικώς, με αρκετή έρευνα ανακαλύψαμε ότι πρόεδρος είναι ο Νικόλαος Σταθάτος, αντιπρόεδρος ο Ιωάννης Κρανιάς και γενική γραμματέας η Έλλη Καλαμαρά. Η ΠΟΕΒ συμμετέχει στο Δ.Σ. του ΕΛΙΒΙΠ.

ΥΓ. 2 Ορισμένα από τα «Εκδοτικά εγχειρήματα» που υπερηφάνως πρωτοστάτησαν στην εν λόγω βαναυσότητα: Ars,

Nocturna, Oposito, Yusra, Ακυβέρνητες Πολιτείες, Αλφειός, Ατέχνως, Ειρήνη, Εκδόσεις του 21ου, Εκτός Γραμμής, Επόμενος Σταθμός, Έρμα, Εντύποις, Κυβέρτη, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Μετρονόμος, Οκτάνα, Πανοπτικόν, Πουά, Ραδάμανθους, Σάλτο, Το Κεντρί, Το Δόντι, Χαραμάδα, Ψηφίδες.

Η έκκληση των δραστών:

«Το έγκλημα που εκτυλίσσεται στην Παλαιστίνη είναι αδύνατο να μας αφήσει ασυγκίνητους και ασυγκίνητες. Μετά από τους ισοπεδωτικούς βομβαρδισμούς που ακόμη συνεχίζονται, την εκτέλεση δεκάδων χιλιάδων αμάχων, χιλιάδων παιδιών, την καταστροφή νοσοκομείων, σχολείων ακόμη και προσφυγικών καταυλισμών, εδώ και 65 μέρες έχει έρθει η πείνα και ο λιμός. Εδώ και 65 μέρες η δολοφονική μηχανή του στρατού του Ισραήλ απαγορεύει κάθε είδους πρόσβαση σε ανθρωπιστική βοήθεια. Οι παλαιστίνιοι και οι παλαιστίνιες δεν έχουν πρόσβαση σε τρόφιμα και φάρμακα. Λιμοκτονούν και εκτελούνται καθημερινά κατά χιλιάδες.

» Για το κράτος του Ισραήλ και τους συμμάχους του, όπως το ελληνικό κράτος που συνδράμει και αυτό στην εξόντωσή τους, οι παλαιστίνιοι δεν είναι άνθρωποι, ή τουλάχιστον δεν λογίζονται σαν τέτοιοι. Η πρόσφατη ανακοίνωση της ισραηλινής κυβέρνησης για προσάρτηση, επίσημα, της Λωρίδας της Γάζας και ο εκτοπισμός εκατομμυρίων παλαιστινίων στις διπλανές χώρες, δεν αφήνει καμία αμφισβήτηση. Είναι μια σχεδιασμένη εθνοκάθαρση, μια γενοκτονία και ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Την ίδια στιγμή με θλίψη και οργή πληροφορηθήκαμε ότι η πρεσβεία του Ισραήλ, οι εκπρόσωποι δηλαδή αυτής της δολοφονικής κυβέρνησης, θα πραγματοποιήσει, το Σάββατο 10/5 στις 17.00 στο περ. 14, λογοτεχνική εκδήλωση στα πλαίσια της Διεθνούς Εκθέσεως Βιβλίου Θεσσαλονίκης.

» Αναρωτιόμαστε πώς μπορεί η λογοτεχνία να γίνει το φύλλο συκής για να κρυφτεί αυτή η φρικαλεότητα, πόσα βιβλία μπορούν να εξωραΐσουν την γενοκτονία, πόσες σελίδες μπορούν να εξαφανίσουν τις βόμβες που χτυπούν ακόμη και πλοία με ανθρωπιστική βοήθεια; Η σιωπή είναι συννεοχή. Δεν θα μπορούσαμε να μιλάμε με ειλικρίνεια με τους αναγνώστες μας, δεν θα μπορούσαμε να εκδίδουμε βιβλία για την κοινωνική αλλαγή, για τις μικρές και μεγάλες αντιστάσεις των καιρών μας, αν δεν μιλούσαμε για την Παλαιστίνη, στο σήμερα και στο τώρα. Η ντροπιαστική εκδήλωση της πρεσβείας του Ισραήλ δεν πρέπει και δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί».

Οι θριαμβολογίες των τραμπούκων:

ΑΝΑΡΤΗΣΗ

ΠΟΕΒ

FB

:

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1678843806401733&id=100028283903423&ref=embed_post

«Συνάδελφοι τα καταφέραμε.

Συλλογικά, εκδότες, βιβλιοπώλες, εργαζόμενοι στον χώρο του βιβλίου, φοιτητές, επισκέπτες της έκθεσης.

Ο χώρος της εκδήλωσης κατακλύστηκε από κόσμο που φώναζε ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ.

Η εκδήλωση που διοργάνωνε η ισραηλινή πρεσβεία στην ΔΕΒΘ ΜΑΤΑΙΩΘΗΚΕ.»

ΠΗΓΗ: [ATHENS REVIEW OF BOOKS](#), του ΜΑΝΩΛΗ ΒΑΣΙΛΑΚΗ, τ. 172, Μάιος, 13/05/2025.